

Генерал-потпуковник Љубиша Диковић, начелник
Генералштаба о новом Дану Војске Србије

Пут јасне визије

Да бисмо знали куда идемо, морамо да знамо ко смо и одакле потичемо. Развој српске војске кроз историју у великој мери одређује путеве које бирамо за нашу будућност. У том смислу, неговање традиције из ослободилачких ратова веома је важно за Војску Србије.

Ове године Војска Србије обележава свој празник 23. априла, први пут у спомен на дан када је 1815. године подигнут Други српски устанак, који је био прекретница у стварању модерне српске државе и војске.

Неколико паралела може се повући између устанка подигнутог у Такову и актуелних збивања у војној мисли и пракси данашњице. Устаници Милоша Обреновића преживели су слом Првог српског устанка и знали су да победе на бојном пољу не значе много уколико их не прати ди-

пломатска вештина. Војнички марш и дипломатски валцер једнако су одговарали државничком слуху кнеза Милоша. Он је разумео колики је значај међународног фактора, подршке партнера и пријатеља, за ослобађање Србије.

Слично томе, ми данас развијамо добру војну сарадњу и двосмерну комуникацију са оружаним снагама бројних земаља света. Размењујемо искуства, ширимо погледе и знања из области одбране, изводимо заједничке вежбе. Спознајемо грешке других како их не бисмо сами чинили, а позитивна искуства настојимо да прилагодимо

нашим условима и применимо, ради унапређења оперативних способности Војске Србије.

Друго велико искуство Милошевих устаника јесте да се циљеви остварују постепено, упорним стремљењем, напорним радом и дубоким промишљањем. Визија мора да буде јасна и једноставна, али она се не остварује једним потезом. Борба за потпуну независност Србије – тај свети циљ – у којој је Други српски устанак био велики корак, завршена је тек на Берлинском конгресу 1878. године.

Данас је наш циљ да Војска Србије постане модернија, јача, боље организована и опремљена оружана снага, која својим ресурсима располаже у потпуности рационално. На реформском путу Министарство одбране и Војска Србије постигли су значајне успехе. Највећи искораци учињени су на пољу стварања модерног доктринарног оквира, новог система управљања обуком, развоја концепта оперативних способности, реформе војног образовања, професионализације, развоја способности за учешће у мултинационалним операцијама... Најважнији резултати су јачање оперативних способности Војске Србије и система одбране у целини и пораст угледа припадника Војске и војне професије. Реформа још није завршена и очекује нас даљи рад на унапређењу организације, управљања људским ресурсима, обуке, модернизацији и опремању...

Стварањем модерне државе у два устанка и њеном одбраном у бројним ратовима, учвршћена је веза између државног и војног организовања. Без државе не би било војске, а без војске држава не би опстала. Тако је и данас. Улагање у Војску Србије није ништа друго до улагање у безбедност грађана Србије и стабилност региона. А познато је да без стабилности и безбедности не може да буде ни економског напретка, великих инвестиција, унапређења инфраструктуре, развоја науке и културе.

Српска војска настала је из устаничких чета, дакле из народа који се латио оружја да би изборио своју слободу. Ту леже корени дубоке повезаности нашег народа и наше војске. Војска Србије негује ову суштинску везу, тако да и у условима професионализације остаје привржена грађанима Србије и помаже им кад год је то потребно. Грађани, такође, препознају ту судбоносну повезаност и цене напоре које Војска чини за опште добро. Велико интересовање за добровољно служење војног рока, запослење у својству професионалног војника и за школовање у Војној гимназији и Војној академији на најбољи начин потврђују да је поверење грађана у Војску Србије велико и да војна професија у очима младих заузима истакнуто место.

Припадници Војске Србије протеклих година небројено су пута доказали своју приврженост слободарској традицији нашег народа и најузвишенијим идеалима човечанства, родољубље и спремност на жртву за опште добро, чиме су потврдили да су достојни историјског наслеђа српске војске и вредни градитељи будућности. Ако је одлика елите једног народа спремност да се за више циљеве несебично жртвује, онда је српски војник увек припадао елити. Отаџбина је за српског војника увек била светиња; било је тако у прошлости, тако је данас и тако ће бити у времену које долази.

Свим припадницима Војске Србије честитам предстојећи празник, са жељом да остваре своје професионалне планове. Понесите се припадношћу Војсци Србије и постигнутим резултатима у изградњи оперативних способности. Будите уверени да можемо више и да хоћемо најбоље. Нека вас непрекидно надахњује свест да савесним радом, стручним знањем и војничким врлинама дајете пун допринос очувању мира и безбедности, јачате Војску Србије и Републику Србију! ■